

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőiroda: Versecz, Iaktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-nek (székhelyi és rendelési irodájában) (az Andrassy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kadics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: **Perjessy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólalások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számított. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetések közzétételéig beküldeni.

VIII. évfolyam

Vasárnap 1899. évi július 30-án.

31. szám.

Városi közgyűlés.

Versecz. 1899. július 25.

Tikkasztó hőségben tartatott meg ma Pálffy Elemér főispán ő méltóságának elnöke alatt a városi közgyűlés, mely egész nap tartott. A nagy melegben szerb városatyáink neki kezdtek a vetkőzéshez, egymásután dobták le birkabundával bélelt kosokjaikat, s egy ingben deklamáltak. A többi városatyák megirigyelték szerb polgártársaink kényelmét, ők is kigombolták mellényeiket, s biz az Isten őrizte, hogy az egész közgyűlés neki nem vetkőzött. Legczélszerűbb is volna ilyenkor a rekkenő hőségre való tekintettel a Kunze-féle uszodában tartani a városi közgyűléseket, ott legalább aki nem jól beszél, vagy akit megmosni akarnak mindenféle lében a jó hideg vízben mindjárt meg is lehetni buktatni, e közbeszólókat pedig alapos s általános leleceolással lehetne elhallgatni.

A közgyűlés — mely sajnos nem a Kunze-féle uszodában tartatott meg — első sorban Rottler beadványával foglalkozott, s köszönetet szavazott Darányi miniszternek erélyes fellépéséért a borhamisítási ügyekben; csak ily erélyes fellépéssel lehet tiszta bort önteni a pohárba, s a verseczi bor tiszta lévén, bár mily különös összetétele és karaktere is van ennek, a rendszeresen végrehajtott vegyelemzés helyre fogja állítani a verseczi borok hitelét újlag. A közgyűlés hengulata Darányi miniszter iránt oly lelkesült volt, hogy már majdnem felhozat-

tak egy hordó eredeti verseczi bort a közgyűlési terembe, felköszönteni s kociztatni a Minister egészségére.

Dr. Hies a két fordítói állás szervezése miatt interpellált, de mikor a polgármester kijelentette, hogy az ügy felebbezés alatt áll, s a míg a Minister nem dönt, nem szervezhető ezen két állás — erre az interpelláló megnyugodott. Utána Petrovics Gyoka ugrott fel, hogy minek padlózás ki az anyakönyvi hivatal, ráért volna az még a padlózásra, szóval csinedrette bum! bum! Hol vagy mérnök bekaplak, meg sem ráglak, megeszlek! Seemayer polgármester erre azt mondta, hogy az egyik anyakönyvi hivatalba Wertheim szekrényt szállítottak s így ott szükség volt a padlózás, de a másik szoba padlózása tudta nélkül történt s meg fogja vizsgálatni a dolgot.

Köszönetnek nem tetszett, hogy a rendőr-mester a 200 frt. lőtartási általányért nem tart egy angol telivér hátas paripát, de mikor Bodó rendőrkapitány felvilágosította, hogy azt a pénzt azért kapja, hogy szükség esetén lovat bérelhessen, valahogy mégis belenyugodott interpelláló a dologba.

Csak ezek után került sor a napirendre. A közgyűlés tudomásul vette Dimitrovics Jánosnak th. bizottsági taggá választását, ki Kosztics Vladimir választásának megsemmisítése folytán jutott be a közgyűlésbe.

A polgármester havi jelentése több felszólalásra adott alkalmat. Hogy ha valaki nem akar interpellálni, úgy hozzászól-

a havi jelentéshez. Első sorban Rottler kérdezte, vajon mindennemű a költségvetésbe felvett munkálatok az egyes hivatalfőnökök által a tanács tudta és beleegyezésével hajtottak-e véghez a múlt hónapban? A polgármester azt válaszolja erre, hogy minden egyes dolgot nem ismer, de majd utána fog nézni, hogy rendben történt-e minden?

Majd a vágóhid jégkamrájában levő kevés jégkészlet bármilyen módjára kiegészítését sürgette Rottler, mert így oda jutunk, hogy friss húst sem lehet majd kapni ebben a nagy melegben. Hát biz egy mesterséges jégkészítő gép felállítása nem ártana! Azután meg a villamvilágítási telep condensatiójának valahára való megoldását, majd pedig a Zaboreczky építészszel való leszámolást sürgette ugyancsak Rottler. A condensatió kérdése most is ott áll, a hol másfél évvel ezelőtt, mikor a városi mérnök előterjesztést tett, hogy a furt kútak nem adnak elegendő vizet s legczélszerűbb volna egy Worthington-féle hűtőkészüléklet 4500 forint költséggel felállítani. Azóta szénben a több fogyasztás kitesz, ha csak napi tíz forint veszteséget számítunk is, több mint ötezer forintot. De persze a bizottság minden egyes tagja más rendszert ajánlott — dacára a miniszteri mérnökök véleményének, melyek a városi mérnök véleményével hangzóttak egybe — a condensatióvali üzem huzódott-halasztódott, végre is a tanács egy német alföldi céghez fordult egy vízűtő-torony tervezete és költségvetése végett. Az

Tárcza.

Róma világitása.

— A „Délvidék” eredeti tárczája. —

Az ember rendszeren azt hallja azoktól, akik külföldön utaznak, hogy a magyarnál elhetetlenbb nép nincsen, mert idegenben azonnal hajlandó németül, francziául, olaszul, avagy angolul beszélni, és meg sem kísérel, hogy a saját édes anyanyelvén megértse magát. Tökéletesen igazuk van azoknak, akik ezt állítják, pedig hát például Olaszországban a magyarokat jól ismerik, nemcsak Kossuth Lajos és a szabadságharc többi menekültjei és egyáltalán a magyar szabadságharc után, hanem ismerik a magyarokat tudományos képzettségük után is. A római villamvilágítás például ritkítjai párját az egész világon. Rómának a villamvilágítását magyarországi cég csinálta meg — s Rómában a „Ganz és társa” céget minden műveit ember ismeri, sőt hajlandók arra esküt is tenni, hogy a „Ganz” név eredeti törzsgyökere magyar név, mert hisz ez budapesti cég s ez készítette el a római és az ezzel kapcsolatos tivoli villamos telepeket.

Mikor az ujjabkori rómaiak megunták a gázvilágítást, berendeztek 2500 ló erőre a Tiberus közelében a „Circus maximus” romjai mellett egy a Ganz cég által váltakozó árammal

transformator rendszerrel készített telepet, s ezen telep segítségével, ahol 14 darab gőzkazán működik, összesen huszonnyolcezer izzó lámpát lehet egyidejűleg égitni.

Ezt a berendezést a rómaiak még 1886-ban készítették, de azután néhány év múlva, mikor az elektromos erőnek az átvitele mind nagyobb tért kezdett hódítani, s Rómát még impozansabb estí fényvel akarták ellátni, arra a gondolatra jöttek a rómaiak, hogy ugyan nem lehetné-e a Tivoli óriási vízeséseket valahogyan úgy értékesíteni, hogy azoknak az erejével lehessen az örökvárost világitani.

Tivoli Rómától 28 kilométer távolságban fekszik egyenes vonalban és Rómából vasúttal másfél óra alatt kezdetben sik később a hegyes vidéken, a Sabini hegyek között juthat el oda az ember. Tivoli maga egy hegységen fekszik, s a város minden utcája alatt örült rohamással szalad végig malmokat, különféle ipartelepeket hajtva az Annió folyó szétágaztatott része, s azután száz méter magasságról esik le a meredek régi medrébe. XVI György pápa szabályoztatta a vad természetű Annió folyót Folchi építész által ezelt hatvan évvel, minthogy addig többször elpusztította Tivolit a rakonezatlan folyó. Több kilométer távolságból a folyó víz-tömegének egy részét felvezették a Tivoli magaslata, ott szétosztották s a magashól zuhant alá félig pára alakban a régi mederbe a víz.

A Ganz és társa cég ezen haszontalanul elvesztődött erőnek mintegy felét turbinák segítségével kihasználta és 1892 óta két ezer ló erőt szállítanak be így villamvilágítási czélokra 28 kilométer távolságra Rómába, úgy hogy jelenleg a római világitást az év legnagyobb részében a Tivoli vízművek szolgáltatják, s a római gőzfűtési telep csak akkor van működésben, amikor a város világitását a Tivoliből bevezetett villamos áram nem győzi.

Tivoliban nem messze az ókori remek Sybilla templomtól a több mint száz méter magasságból eső vizet viaductok segítségével fel-fogják, a vízturbinákat hajt, azok segítségével villamoságot állítanak elő, s a magas négyezer volt feszültségű villamos áram négy erős, több mint egycentiméter vastagsága csupasz rézdróton vezeték be a Campagna Romanán a Rómába, illetve a Villa Patrici külső negyedben a Pia Porta mellett fekvő transformator telepre, ahol a nagy feszültségű áramot kisebb feszültségűvé alakítják át. Egyetlen egy városnak sincs e kerek földön ilesőbb villamosvilágítása mint Rómának, körülbelül huszonkétezer tizenhatos izzólámpára úgy-szólván ingyen kapja a szükséges erőt, esakis a beruházás került költségbe, s a személyzet fizetése és a vezeték fenntartása kerül némi — nemü összegbe. Van is azután Rómában az utcákon oly fényes iv-lámpa világitás, amilyen tán sehol sincs a kerek

küldött is a tuczat tervek közül egyet — de nem a mi viszonyainkhoz s a mi méreteinkhez valót — s minden költségvetés nélkül. Azt visszaküldte a tanács neki s most várják a helyes terveket és valamiféle költségvetést. Persze a bizottság azt ismét tárgyalni fogja s hogy az idén sem lesz még condensatiós üzem a villamvilágítási telepen, az több mint bizonyos. De hát úgy van az, mikor a böles bizottságok a felelős szakközegre nem hallgatnak, hanem elmennek Pseutomislibe olyant keresni, a minél különbet is, olcsóbbat is tud a hazai ipar előállítani. Az Isten éltesse sokáig az ilyen bizottságokat!

Zaboreczky vállalkozótól új leszámolási terveket kért a tanács, s ha az nem akar újakat adni, úgy az ő költségén akarja azokat a város elkészíttetni.

Persze ezen műszaki ügyek tárgyalása alkalmával nem volt hiány abban sem, hogy a városi mérnökre vicsozítsa egy pár városatyá a szép fehér fogait. Petrovits a nyári utak elfoglalásáért lármázott, majd meg az epreskertnél, a Mesics hidnál emelendő bukógát tervének és költségvetésének elkészítési határidejét sokalta. Már azt gondoltuk, hogy az egész közgyűlés a mérnök elleni kirohanások, fogvicsorgatásokkal fog eltelni, egész $\frac{3}{4}$ 11-ig csak mérnöki dolgokat hánytorgattak. Fáj az érdekesportnak, hogy a honvédlaktanya kiadásánál a városi mérnök hivatalos állásából kifolyólag állást foglalt a szakképzettség mellett s most szeretnének még inkább belekapaszkodni bár hogyan, szívesen el is csapnák, ha tőlük függne — de hát mindedig semmi okot nem lehetett találni egy fegyelmi vizsgálat megindítása végett.

Még azért is dühösesek a tisztelt város-

földön. Ha már Tivoliról beszél az ember, meg kell említeni a d'Este-féle középkori óriási parkkal, s pompás vezetésekkel bíró palotát is, mely a város egyik nevezetességét képezi az ottani híres érsekségen kívül. Mikor a palota öre meghallotta, hogy magyarok — ungharesok — vagyunk, kíváncsian kérdezősködött tőlünk, hogy mikor láttuk az ő urukat, estei Ferencz Ferdinánd főherceget, mert biz ők — mint mondá — nagyon rég nem látták! Hát bizony a mi főhercegeink úgy látszik mégis jobban ltthon érzí magát Ausztria-Magyarországban, mint ott, ahol az óriási birtokai fekszenek, Olaszországban. Pedig ugyancsak gyönyörű darab a Tivoli palota és hozzátartozandósága is — csak hogy most rendkívül el van hanyagolva. Hiába, nincs otthon a gazda!

Tivoliban tapasztaltuk azt, hogy az utcákon amint egy zongora werkli megszóllalt, a népség és katonaság az esti órákban neki állt táncolni mindjárt ott az utcán, járták nagy tüzzel a carmagnollát és tarantellát, s mikor látták, hogy mi jóízűen mulatunk rajtuk, szóval és taglejtéssel biztattak engemet és feleségemet, sőt majdnem a velünk levő magyar kanonok barátunkat is, hogy járjuk mi is az utcai villamos fény mellett az ő nemzeti tánczaikat. Mikor erre nem voltunk hajlandók, gúnyosan, sőt majdnem fenyegetőleg »autrichien« es »allemagnének« neveztek bennünket, hanem mikor a mellemlre ütve oda kiáltottam nekik, hogy:

«Io sono una ungharesa!»

akkor feldobálták a kalapjaikat s lelkesülten kiabálták: »Evide Ungharesa! Evive Kossuth!» s majd hogy a vállakon vitték ki bennünket a vasuti állomásra — s ettől a diesőségtől csak egy hirtelen ott termett droschka mentett meg bennünket, melynek tulajdonosának azonban volt annyi sütnivalója, hogy négyszeres árt követelt az indobáznál kocsijáért. Hanem mikor a »guardia municipaliával fenyegettük — magyarul: rendőrséggel — akkor nagy nehezen megelégedt a másfélszeres bérrel is, s hozzá még a feleségemnek a vasuti kocsiba tíz centesimoért hét darab naranesot is beadott ezen kiáltással: »A vederemo Signorina!»

Szalay Lajos.

atyák, hogy a »Délvidék«-be ir a mérnök. Ejnye, ejnye! hát csakugyan oly igen fáj a mi igaz mondásunk? Na, akkor majd a jövőben is rajta leszünk, hogy minél több városatyai dolgot hozzunk a nyilvánosság elé — hogy kinek a tollából, azt reméljük még sem fogják városatyáink előírni.

A törvények kihirdetése után a belügyminister leiratát vette tudomásul a közgyűlés, mely szerint a polgármesternek csak föltétlenül engedélyezhetné a 3 havi szabadságot, de megszakítással nem, mert ha valaki beteg és gyöngye, úgy menjen üdülni, de ha valaki közben-közben a hivatalba is jár s hivatalos ügyeket intéz el, akkor maradjon a hivatalában, mert akkor nem beteg.

Rottler szóllalt fel a leirathoz, hogy ha a polgármester bemutatta volna a Ministernek magát, bizonyára engedélyezte volna már neki a kért szabadságot, mert biz ő beteg.

Az Urbány-, laktanya-, háromszög- és esatorna-utczákon át a mult évben készített esatornázási munkálatot a belügyminister utólagosan jóváhagyta, s ennélfogva a közgyűlés el is rendelte ezen munkálat mielőbbi felülvizsgálatát és leszámolását.

A Ganz és társával való leszámolásra vonatkozó ministeri leiratot tudomásul vette a közgyűlés és felhívja a vállalkozó céget, hogy a villamvilágítási vezetékoszlopokat kellően impregnált oszlopokkal három hó alatt kicserélje.

Az ígért javítóintézet felállítását előre is megköszöni a város a Ministernek, meglehet ugyan az is, hogy csak az unokáink unokái fogják a kir. javítóintézet felállítását látni.

Morlin volt városatyá több rendbeli felebbezését visszautasította a belügyminister s Rottler indítványára kiadatnak a jogügyi bizottságnak ezen felebbezések, melyek közül egyet a polgármester ellen a legszemszedetebb vádakkal terhest fel is olvastak a közgyűlésben. A jogügyi bizottság feladata lesz indítványt tenni az elmérgesedett felebbezési láz lecsillapítása végett. Lederer nem régebben meghalt városatyá megfelelő választását helybenhagyta a közigazgatási bizottság — de hát annak a megboldogult most már nem örülhet.

Néhány szabályrendelet módosításának tárgyalása után az elnöklő főispán felfüggesztette a gyűlést.

Délután azután visszavetette a közgyűlés a hegyközség mult évi zárszámadását, minthogy a számvéviség nem találta azt helyesnek.

Majd az egyes állások betöltésére került a sor. Bernácsky Alfréd rendőrségi irnokot elsőosztályú adótisztte választották meg, Navratil Jenőt I. oszt. irnokká léptették elő. Ügyészi irnokká Demetrovicsot választották meg, ki eddig a járásbíró-ságnál volt, rendőrségi irnok pedig Seemayer Ferencz lett. Mindannyian derék fiatal magyar emberek. Elhatározta még a közgyűlés, hogy a hirdetményeket az összes verseczi lapokban fogja a város közölni az olvasó közönségre való tekintettel, majd pedig a temesvári siketnéma intézetnek szavazott meg a közgyűlés 200 korona adományt. Czvetkovics Sándor elhunyt főjegyző érdemeire való tekintettel özvegyének, kit nyugdíjaztatása után vett nőül, könyöradomány gyanánt havi tíz forintot szavazott meg a közgyűlés. A rendőrség tisztviselőit azonban kérvényükkel a közgyűlés többsége elutasította, s nem ad az inspektiós tisztviselőknak ezután sem a város a terhes éjjeli szolgálatért semmi kárpótlást sem. Hiába

szóllalt fel ez ügyben Bodó rendőrkapitány mint érdektelen fél, továbbá Rottler és dr. Markovics képviselők Petrovits Gyoka és Kószl ellenük agitáltak és ők arattak babért. Dr. Markovics jól oda mondogatott ez alkalommal tisztelt képviselő társainak, hogy mikor a maguk számára kell megszavazni napidijakat, akkor unisono megszavazzák azt, de mikor arról van szó, hogy a rendőrtisztviselő éjjeli szolgálatért legalább egy rongyos forintot kapjanak élelmezési pótlék gyanánt — akkor lármáznak mintha az a pár száz forint csödbe hajtaná a várost. Tökéletesen igaza van Markovics ügyvédnek, de hát ő még nem ismeri teljesen képviselőtársait, az ő méltányosságokra ugyan hiába hivatkozik — a tisztviselő ő előttük — tisztelt azon képviselőknak kik kivételt képeznek — nem más mint városi szolgálta, a kinek dolgozni muszáj, de beszélni, panaszkodni, pláne valami jutalmazást kérni kuss! A képviselő minden, csalhatatlanabb a római pápánál, bölcsőbb az Úr Istennél, s ha valahol jutalmazásról, előnyökről van szó, akkor előáll ő, megveri a mellét, hogy ez a dolog csak nekem jár, mert én vagyok én, félre mindenkiel előlem, enyém a város, enyém annak minden kiváltsága, én akarok élni a várostól, anélkül, hogy azért annak bármi értékkel viszont szolgálatot tennék, mert ha minden nem így történik, rúgok, vágok, harapok és megrágalmazok mindenkit, a ki elem kerül.

Igy van biz ez, éltesse az Isten sokáig ezeket az önzetlen városatyákat.

Seemayer János kir. tanácsos, polgármesternek adott ezután a közgyűlés három havi azonnal megkezdhető szabadságot egészsége helyreállítása végett, és Rottler indítványára kimondta a közgyűlés, hogy ezen határozat csak »birtokon kívül« felebbezhető meg.

Koszirovics Iván aljegyző, Márk Antal adóhivatali pénztárnok és Argény Ferencz irnok kapott ezután a közgyűléstől egyenkint hat-hat heti szabadságot, végül pedig Dr. Trebits Gyula orvosi oklevelének kihirdetését vette tudomásul a közgyűlés, mely délután 5 óra után ért véget.

Zivatar.

Petőfi ünnepély.

Holnap hétfőn e hó 31-én lesz ötven éve, hogy a segesvári csatát éven a kozákok paripáinak patái alatt kilehelte lelkét a legnagyobb magyar költő, kinek sirja sines, a nemzet szívében van eltemetve, s míg ez él, az ő emléke is élni fog.

A félszázados évforduló közeledtével megmozdult ez a nemzet, hogy tanulságot tegyen nagy költője iránt érzett rajongásáról, hogy meghozza emlékének a megillető áldozatot.

Az ünnepi mozgalom számai a Petőfi Társulatból indultak ki, láthatják az egész hazát, visszhangra találnak minden magyar szívében és ha mi nem is, de szellemileg mindnyájan ott leszünk az ünnepélyeken.

A főünnepély segesvár csatamezején lesz, hol utóljára látták a hőst harcolni, ezt rendezni hivatalosan a Petőfi Társulat, de ünnepet tartanak mindazon városok is, melyek a nagy költő életének egy-egy fontosabb momentumának tanúi voltak.

Ünnepel Budapest is, a hol a »Talpra Magyar«-t írta és szavalta; Mező-Berény, hol utolsó éjjelt töltötte utolsó erdélyi útja előtt, Kis-Körös, a hol először látta meg a napvilágot és Szatmár, a hol nemes szíve bálványával, Juliával megismerkedett.

Az ünnepségek ügyében folyó hó 11-én ülést tartott a Petőfi Társaság, Bartók Lajos elnök vezetése alatt, ki első sorban Jókait, mint a nagy költő barátját üdvözölte.

Jókai az ünneplésben legfőbb momentumnak tartja a Petőfi-ház létrehozását, melyet görög stílusokban épült csarnoknak képzelt a pesti

Petőfi szobor mögött. Ezt a helyet kell megszerelni a városi tanácstól, aztán felhívni a nemzetelt az építési költségek összehordására.

Apotheizist is irt Jókai ez alkalomra, melyet Segesváron Kovács Gyula szaval el.

A Segesvári ünnepen képviselve lesz küldöttségek által; a képviselőház, a m. kir. kormány, az Akadémia, a Kisfaludy-Társaság, az Otthon, Az Ujságírók egyesülete, a Nemzeti Szövetség, stb. stb. — Az ünnepély inpozánssá tételéről pedig az »Erdélyi Magyar« Közművelődési Egyesület gondoskodik. Ott leszünk mi is szellemiben, legszebb szavú költőnk ünnepénél, s fogadalmat teszünk, hogy a hazaszeretet, melyre Te tanítottál bennünket, bennünk örök-ké élni fog, nem feledjük el soha emlékedet.

NAPI HIREK.

Személyi hírek. Pálffy Elemér főispán pénteken 28-án elutazott Stubnyára családjához, s vele utazott Beőszce honvédezerede és Paulovits táblai bíró is, kik főispánunk nyaraló családját fogják meglátogatni.

Seemayer János kir. tanácsos, polgármester e hó 27-én kezdte meg három hónapra terjedő szünetét s még az nap Mehádiára utazott, hol gyengélkedő felesége már régebben időzik. Polgármesterünk szabadságideje alatt a polgármesteri teendőket Weifert Károly városi főjegyzőnk fogja ellátni, ki csak a múlt hét végén érkezett haza friss erőben rohiesi fürdőzéséből. Reméljük, hogy a három hónapi pihenés polgármesterünk nagyon is megrongált egészségét helyre fogja állítani.

Honvédtisztikarunk multsága a múlt hétfőn pompásan sikerült. Oly szép minden ízében magyar mulatságot ütött össze az ügyes rendezőség, a minő nálunk valóban pártját ritkítja. A városkertet ez alkalomra a polgármester a szokottabbnál is sokkal fényesebb villamvilágítással látatta el, a vendéglő előtti hatalmas díófa tele volt villamos lámpákkal, a táncsterem szintén impozánsul ki volt világítva ivlámpával, s a terem katonai jellegű feldíszítései között is mindenütt ott ragyogott a színes izzólámpa. — A honvédkatonai zenekar 10 óráig hangversenyzett s mondhatjuk, honvédzene-karunk kiállja bár mely más zenekarral a versenyt, sőt tán egyiket-másikat felül is mulja. — A kitünő mulatságon részt vett társadalmunk színe-java Pálffy Elemér főispánunkkal egyetemben. A tánc tíz órakor kezdődött, persze esárdással — amit cigány huzott — s tartott egész kivilágos-kivirradtig. A négyeseket persze híres négyesrendezőnk Löwinger főhadnagy rendezte ezen alkalommal is általános megelégedésre. Honvédtisztikarunk büszke lehet a pompásan sikerült multságra, melyen mindenki nagyon jól s igazán magyarosan mulathatott és mulatott is.

A kistrét teljes vízmentesítése végezt elrendelte a földmívelésügyi miniszter a temesbegavölgyi vízszabályozási társulatnak, hogy a kis-szredistyei vizeket — melyek eddig a kistréti főárkon folytak le — a nagy-szredistyei csatornába vezessék egy ujonnan ásandó csatornán át. A verseczi hegyekről lerohanó víz eddig a kistréti árkokat rendkívül elszokta iszapolni ennek meggátolása végett a kulturmérnökség iszapfogók felállítását fogja tervbe venni. A Meszics áradásainak a kistrétre való visszahatásának meggátolása végett pedig az urbány árok felett a versecz-paulisi csatornában egy elegendő magas zsilip építése tervezetlik.

A Béga csatorna hajózhatása végezt a temesvári ipar és kereskedelmi kamara nagyobb szabásu mozgalmat indított s ártirt városunkhoz is, hogy vegyen részt azon küldöttségben mely a miniszterelnök, pénzügyminiszter és kereskedelemügyi minisztereket fogja felkeresni és kérni ezen Temesvármegyére oly fontos műszaki munkát végrehajtását. A városi építészeti bizottság e hó 24-én javaslatba hozta, hogy habár Versecz nincs is ez ügyben közvetlen érdekelve, részessite erkölcsi támogatásban a város ezen nagyfontosságú mozgalmat. A Béga-csatorna hajózhatóvá tétele mintegy két millió forintba kerülne.

A munkásmenedékhely tervezetét és költségvetését elkészítette a városi mérnöki hivatal, mely szerint 200 ember számára a két különálló barakszerű épület felállítására 15182 frt. 78 krba kerülne. Valóságos szegényfoltja Versecznek, hogy a róm. kath. templom tájékán kora tavaszról késő őszig mint a kiütött baromesorda hen-

tereknek éjjelenként az idegenből jött munkások, úgy hogy a lakók alig tudnak este lakásaikból ki és bejárni s éjjelenként lakásaikat megfertőzteti az a kiállhatatlan bűz, mely a fetrengő munkásoktól származik. A közigazgatási bizottság segíteni akarván ezen közegészségügyi és rendőri szabályzatokba ütköző szegénytelen állapotokon, elrendelte, hogy készítsen a mérnöki hivatal egy munkásmenedékhelyről terveket és költségvetést. E hó 24-én lettek a tervek és költségvetések bemutatva az építészeti bizottságnak — de a bizottság többsége azon indokolással, hogy úgy sem mennének oda hállnia a munkások, nem ajánlja a munkásmenedékhely kiépítését. Ugyan kérjük szeretettel — használta valaki Verseczen a villamvilágítást, a míg be nem lett az vezetve? A mi nincs, azt persze nem lehet használni, de legyen csak egyszer a munkásoknak az időjárás viszontagságai ellen fődött nyugvóhelyük, és nézzen a rendőség azután, hogy ne fenteregjenek az emberek az utczákon, majd lesz akkor vendége is annak a munkásmenedékhelynek. Ha valaki azonban az orrán túl nem lát, arról mi természetesen nem tehetünk, hanem ajánljuk azoknak, a kik ezen munká kivételét ellenzik, hogy dugják néhány nyári este a templom tájékára az orrukat, sétáljanak végig a fetrengő munkások között s ha szagolnak, tán majd a szemük is kinyílik a tisztelt uraknak s valamivel messzebbre fognak majd látni. A dolgra különben még visszatérünk.

A vásártéri állomást ki fogják némileg bővíteni. s Hübner Ferencz budapesti mérnök vállalkozó már kérvényt is adott be a városhoz a szükséges anyagnyerése végett átengedendő terület tárgyában.

Petőfi emléke. Országszerte megindult a hazafias mozgalom, hogy hősi halállal halt nagy lírikusunk emlékét most 50 év múltán azzal a kegyelettel, olyan imponáló ünneppel üljük meg a milyet csak megérdemel szabadságharcunk Tyrtaeus, ki Romulusként félisten modjára hirtelen eltűnt szemünk elől, hogy annál csodásabb legyen az alakja, legendára nőjön ki a sorsa s bár halála bizonyos, mindvégigben várjuk, folyton emlegessük, egyre szeresük látni-haláni óhajtsuk. A mint dalait mindamennyien énekeljük, költeményeit áhitattal, tüsszel olvassák mindenk, nincs csak egy is közöttünk, ki nevét ne ismerné. — ép úgy senki sem akadhat, ki Petőfi ünnepén ne venne részt és ne ragaszkodnék mindahhoz, mi most, az ünnephangulat közben, Petőfire emlékezteti, a mi Petőfi dicsőségét hirdeti. Ünnepegni fog július 30-ikán az egész nemzet és ünnepe lesz mindama helyeken, melyek Petőfivel valami vonatkozásban vannak. Ilyen ünnepe készül a fővárosban Petőfinek ama nagy művészi emléke előtt is, melyen, mint a szabadságharc eszméjének legideálisabb megtestesítője, Petőfi áll az első helyen; körölte a győzelemre rohanó honvédsereg, melynek diadalmamora Petőfi arcán verődik vissza. Petőfi emléke e kép: a nagy-szebeni csata-körkép „Petőfi Bem táborában“ A művészek ecsettel hirdetik rajta Petőfi dicsőségét, a kép előtt pedig Petőfi irókartársai emelnek szót: Jókai Mór, Szász Károly, Gyulai Pál, Vadnay Károly stb., hogy elmondják emlékezéseiket Petőfiről. A körképtársaság ugyanis emlékezzesse akarva tenni e félszázados fordulót, a legtökéletesebb Edisonféle fonografon megszólaltatja Petőfinek még élő minden irókortársát, kik őt személyesen ismerték s a kik e célból írott Petőfi - emlékezéseiket lemondták a fonográfb. Kettős célt ért el ezzel. Elő emlékeket gyűjtött Petőfiről s megörökítette azok hangját is, kik maguk itt a nagy időknek nagy tanui, irodalmunk legjelesebbjei. Ez előszó — gyűjtemény aztán a Petőfi-haz ereklyéi közé kerül hogy késő unokáink is halhassák e nagyaink szavát, a mint Petőfit magasztalják. E gyűjtemény már most is a közönség rendelkezésére áll s a körkép látogatói minden nap díjtalanul hallhatják az említetek szavát. S a külső keret is megfelelően a nagy időkre való visszaemlékezéseknek gr Kreith Béla nagyértékű 48-as ereklyemuzeumának színét-javát a körkép épületében helyezte el s ezeket a körkép látogatói szintén díjtalanul tekinthetik meg. Hogy pedig mindenki, a köznép is áldozhasson e helyütt Petőfi s a nagy idők emlékének, a körképtársaság 50 krról 30 krra szállította le a belépődíjat s enek is egy részét a Petőfi ház javára ajánlotta föl. Végeztül Petőfi és Bem képmását feltüntelő emlékérmeket veretett a körképtársaság, melyek árának egy része szintén a Petőfi — ház javára esik, hogy a közönség ez indirekt adományozásával is minél előbb fölépíthesse az aldozatkész magyar nép azt a Házát, melybe azért fogunk zárandokolni, hogy ott

Petőfi ereklyéinek láttán lelkesedést, haza — és szabadságszeretet tanuljunk Petőfitől.

(Nem mindennapi pör.) Majdnem hihetetlen dolgot jelentenek Hódmezővásárhelyről, ahol vendégszerető magyar nép lakik. A hír szerint az egyik paraszt bepörölte a másikat, állítólagos tartozás miatt, amelynek összege hat forintot tett ki. Az alpörös a kitűzött időben a bírótól pontosan megjelent amint nem maradt el a felpörös sem. Az alpörös mindent tagadott s kereken kijelentette, hogy senkinek sem tartozik. A bíró ekkor a felpörösnek adta át a szót, aki előadta hogy igenis az alpörös tartozik neki. Először öt forinttal, mert a lakodalman anyyi értékű ételt evett és anyyi bort ivott meg. Másodszor pedig idővesztéséért cimen. Ő ugyanis egyszer az alpörösnél vacsorán volt s azt az időt, a mit a vacsorázással eltöltött, fölszámítja. Az alpörösnek tehát ezért is fizetni kell, mert ő nala volt a lakodalmon és azért is, mert őt vacsorára hívta és megvendégelte. A bíró, mikor magához tért, a fölpöröst kidobatta.

Lazarovits Misi viselt dolgai. A »Szegedi Híradó«-nak írják Párisból a következőket: Négy veszedelmes magyarországi kalandor viselt dolgai foglalkoztatják — a párisi rendőrséget, mely legszelebb körü intézkedéseket foganatosította, hogy a kalandorokat elfogni sikerüljön.

Rendkívül pikáns háttér van ennek a szenzációnak, ami sokakat fog érdekelni, mert az esemény főszereplői széles körben ismeresek. Az egyik, az egykor sokat emlegetett délmagyarországi n.-szredistyéi nábob: Lazarovits Mihály, a másik pénzágens: Baký Gyula. Van még egy főszereplő, egy cigány cimbalmos: Erdélyi P. Náci, a szegedi híres cigánymenedék sarja. A negyedik hős, ki mint közvetítő szerepelt, szintén megemlítendő, ez Oppenheimer alias Oroszi, ki a párisi cigánybandák elhelyezésével foglalkozott annak idején.

Erdélyi Náci a múlt nyáron Treport tengeri fürdőben verte a cimbalmot. Divat volt akkor Párisban cigányt — ismerni.

Igy történt, hogy R. grófnő, ki már ugyan jóval túl van élete delén, özvegy és két fia szolgat mint kapitány a francia hadseregben, tán a divatnak hódolva, lángoló szerelemre gyuladt Erdélyi Náci iránt.

Beszélni ugyan nem tudtak egymással mert egymás nyelvét nem értették, de hát a szerelem minden akadályt legyőz s így ők is megtalálták boldogságukat anélkül, hogy felesleges beszédekkel untatták volna egymást.

A szezon végével R. grófnő is visszatért Párisba és barna lovagját bőven ellátta pénzzel, lakását pompásan bebutorozta, nejét és öt gyermekét felruházta. Esténként pedig rendszeren megjelent a grófnő azon helyiségben, ahol Erdélyi Náci verte a cimbalmot s szemben a zenekarral foglalva helyét, ábrándos pillantásokat váltott ideáljával.

De hát meg vagyon írva, hogy semmi sem tartós a földön és hogy egy cigányunk vágyait soha sem lehet kielégíteni. Erdélyi Náci sem azért volt cigány, hogy hálados legyen és nem elégedett meg a 30,000 frankkal amit a grófnő adott neki, hanem még többet követelt. Végre is a grófnő kijelenté, hogy több pénzt nem ad neki, mire cigány szemrehányásokkal illette őt, aki miatt mint mondá, »kollektív ellőtt kompromittálta magát«. Es szakítottak.

Ez idő tájt érkezett Párisba Baký Gyula, aki a szedelgők »huszárezredes«-nek mutattak be s aki házasságot ígért a grófnőnek.

A grófnő azonban, kinek Erdélyi Náci szerelme már 30,000 frankba került, óvatos volt, de végre mégis költének állt s Lazarovits Oroszival addig-addig beszélt neki, míg végre a házasság reményeit is kecsesgetve, elhitte, hogy Baký Gyulának Monte Carloba kell mennie, hol a braganzai herceg vár reá, kitől egy birtokvétel után járó nagyobb összeget fog kapni jutaléku és egy napon Bakýval együtt elutazott Monte Carloba.

Lazarovits és Oroszi ezalatt kitudták, hogy melyik bankban van elhelyezve a grófnő pénze. A monte carli mézeshegyes mámorában azután sikerült Bakýnak a grófnő betéti könyvecskét megkaparítani s azt felküldte Párisba, Lazarovits a pénzt felvette, körülbelül 80,000 frankot. Ezen a pénzen azután megosztottak.

Lazarovits csakhamar nyakára hágtott a reá eső résznek s most ismét elrongyolodva bolyong London utcáin, Baký és Oroszi épp az utolsó percben menekültek Párisból, midőn már a rendőség a grófnő feljelentése folytán reájuk akarta tenni a kezét.

A grófnő pedig busul elvesztett pénze és hűtellen ideáljai után és most mint divatárúsne dolgozik, hogy megélhessen mert az a 80,000 frank volt vagyona utolsó maradványa, melyet Bakýék csalárd uton elkaparítottak tőle.

Szerkesztői Levelezés.

Neue Werschetzer Zeitung. Ily tendentiós durva támadásra nem tartjuk érdemesnek válaszolni. A főreálisokai értesítőről irt hírukban foglaltak az értesítő 65 és 66-ik lapjain számadatokkal vannak bizonyítva, mi csak azokat az adatokat közöltük — s nem tehetünk arról, hogy azok a verseczi elemi iskolák egy részére oly kellemetlen fényt vetnek. Azt pedig senki sem fogja velünk elhitetni, mintha az elemi iskolai tanítók felette állának a főreálisokai tanároknak, mert hisz akkor nekik kellene az utóbbiak állását betölteni! — Ami pedig »Mehrere Bürgereket« illeti azoknak szintén az az üzenet szól a mit a múlt számunkban a »Werschetzer Gebirgsbote« Mehrere Bürgereinek üzentünk. — Függetlenségünk pedig fölül áll minden kritikán, mi nem kereszük senkinek sem a pártfogását s a jóakarátát, nem hajlongunk és nem hízegünk senki előtt

— s bárhogy nevezzenek is bennünket »Délvidécskének« azért mégis mindenért feljajdulnak azok, akik csak a legkevésbé is találva érzik magukat, legyen az illető szerb, német, avagy magyar, s kénytelenek vagyunk megint ismételnünk, hogy akinek nem tetszik amit irunk, az ne fizessen elő lapunkra és ne olvassa azt, mi nem kényszerítettünk senkit sem, sem egyikre, sem a másikra. Tessék a dolgot utánnunk csinálni!

Magyar egyetemi hallgatók. Figyelemmel kísérik a dolgot, s majd annak idején lecsapunk közéjük. Legyenek meggyőződve, keserűen megbánják azok az urak még jelenlegi tetteiket, csak hogy akkor aligha nem késő lesz már! Mi nem annyira hazafiatlanságnak mint inkább rossz szülői nevelésnek és éretlen henczergésnek tekintjük az egész dolgot. A további értesítéseket idejekorán elvárjuk.

Többeknek. Lapunk szerkesztője Perjésy Lajos főreáliskolai tanár Feketehegyen üdül, s távolléte alatt a szerkesztésért Szalay Lajos főmunkatársunk felelős.

Szrpsztvo. Paralyzisban szenvedőkkel nem bocsátkozunk polemiába, döhöngéseire nem hallgatunk, azon csak a kényeztató segíthet.

P. L. Feketehegy. Iglórol keltezt kártyát megkaptuk, a lapok küldése iránt intézkedtünk s várjuk a tárczát. Minden rendben van!

K. B. Pöstyény. Lapot küldtünk. A kérdett dolgokat megtalálod mai számunkban. Jó mulatást és üdülést kívánunk. A esatornázás föltülvizsgálata 2-én kezdődik, a vasúti hozzájáró út aszfaltozása ugyanakkor.

Nyiltér.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt. 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendelteknek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Nyilatkozat.

Mint minden évben, úgy az idén is felmerült a főiskolai hallgatók körében a terv, hogy hangversennyel egybekötött nyári mulatságot rendezzenek. E célból bizottság alakult, mely a mult napokban tartotta alakuló ülést. Miután azonban alulírottak legjobb törekvésünk mellett sem vehettük rá a rendezőbizottság többséget, hogy a magyar szónak a program pontjai között némi csekély szerepet engedjen, miután továbbá a rendezőbizottság tagjai kijelentették, hogy ők a mulatságot saját politikai, nemzetiségi érzelmeiknek a közönség előtt való nyílt dokumentálása céljából rendezik — kötelességünknek tartjuk ez uton a nyilvánosság elé hozni, hogy mi mint magyar egyetemi polgárok a fenti okok miatt a. f. évi augusztus hó 17-én »Hochschüler-Kränzchen« neve alatt megartandó mulatság rendezésében részt nem veszünk.

Verseczen, 1899. július 28.

Podhajeozky Aladár, joghallgató.
Kerpel Zsiga, joghallgató.
Weitner József, joghallgató.

3035 sz. — 1899

Hirdetmény.

Alulírott városi adóhivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a folyó évre vonatkozó utadó kivetés elkészült és a mai naptól számított 8 napon át ezen hivatal helyiségében közszemlére tétetnek.

Miről adózó közönség azon figyelmeztetéssel értesítetik, hogy a kivetés elleni esetleges felszólamlások a közszemlére tételt követő 15 nap alatt alulírott hivatalnál nyújtandók be.

Városi adóhivatal Versecz 1899 évi július hó 7-én.

Bodry

tanácsnok mint adóhiv. főnök.

3046 sz. — 1899.

Hirdetmény.

Az 1899. évre megállapított Hadmentességi díj kivetési lajstroma a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóság 58199/1899. számú körren-

deletével leküldetvén, az 1883. évi 44. t.-cz. 16 § értelmében f. évi július hó 30-tól. augusztus hó 9-éig a városi adóhivatal helyiségében közszemlére kitétetik.

Azon adózók, kik az illető adókiivetési lajstromban megállapított adónemmel már a mult évben megróva voltak, a lajstrom kitételétől számított 15 nap alatt, azon adózók pedig, a kik a kivetési lajstromban megállapított adónemmel most első ízben rovattak meg, az adókönyvecskéikben történt bejegyzés napját követő 15 nap a. kötelesek esetleges felszólamlásaikat alulírt városi adóhivatalnál annál bizonyosabban benyújtani, mert később benyújtott felszólamlások figyelembe vétetni nem fognak.

Városi adóhivatal

Verseczen, 1899. évi július hó 28-án.

Bodry,

tanácsnok, mint adóhivatali városi főnök.

1090 szám — 1899

Pályázati hirdetmény.

A verseczi kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága ezennel pályázatot hirdet egy 400 frt évi fizetéssel javadalmazott betegellenőri állásra.

Ezen állással járó kötelezettsége a bejelentett betegek és a bejelentési kötelezettség alá eső alkalmazottak ellenőrzésén felül még az irodában való foglalkozása is.

Pályázóknak a hivatalos magyar nyelven kívül, igazolni kell a német és szerb nyelv tudását.

A kérvények, okmányokkal felszerelve, melyekben a pályázóknak eddigi alkalmaztatása igazolandó — folyó évi augusztus hó 3-ig az alulírott igazgatóság elnökségénél nyújtandók be.

A verseczi kerületi betegsegélyző pénztár 1899 évi július hó 21-én tartott igazgatósági üléséből.

Nikolajevits György
titkár.

Braichler Nándor
elnök.

4224 sz. — tkv 1898.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Oraviczai tak pénztár részvényársaságnak Kreszta Jován markovezi lakos elleni végrehajtási ügyében 200 frt. tőke, ennek 1897 évi márczius hó 18-tól járó 8% kamata és 5 frt. 50 kr. eddigi és jelenleg 8 frt 65 krtban meghatározott költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényeszek területén fekvő s a Márkovecz község 235 sz. tkvben írt s A I (450-451) hr és 211 öszsz. számú b. ltelkes ház továbbá a 852, 1023, 1089, 1432, 2244, 2967 és 3452 hr. számú ingatlan 1053 frtban megállapított kiküldési árban 1899 évi augusztus hó 29-ik napján délelőtt 9 orakor Markovezen a községi előjárósági irodában megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kiküldési árban felüli ígértettni senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kiküldési áron alól is eladandó fog.

2. Árverezni kívánó bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 1053 frt. 30 krajczárt készpénzben vagy az 1881. t.-cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881 november 1-én 3333 sz. alatt kelt J. M. R. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi LX t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos orák alatt a kir. bíróság tkvi irodájában és a községi előjáróságnál megtekinthetők.

Kir. bíróság mint tkvi hatóságnál.

Verseczen, 1899 évi július hó 2-án

Trucza, kir. aljbíró.

4188. — 1899.

Hirdetmény.

A nyári meleg idő bekövetkeztével közegészségügy érdekében következők rendeltetnek

1. Nyilvános épületekben nevezetesen: vendéglők korcsmák, kávé házak stb. az udvarok, istállók s más helyiségek tisztán tartására legnagyobb gond fordítandó, az árnyékszékek és pöczegödrök naponkint fertőtlenítendő, a trágya pedig hetenkint legalább egyszer kihordandó.

2. Magánlakhelyek és udvarok tisztán tartása mellett az ott levő árnyékszékek és pöczegödrök tartalma hetenkint legalább kétszer fertőtlenítendő

3. A hizlaldák tulajdonosai kötelesek, telepeiket naponkint fertőtleníteni s a hulladékot és trágyát naponkint eltávolítani.

4. A háztulajdonosok kötelesek, a házaik előtti vízfolyocskákat piszkos bűzös víztől tisztán tartani

A fenti intézkedések szigorú foganosítása hatósági közegek által ellenőriztetni és a mulasztók az 1876. évi XVII. t.-cz. 7. §-a alapján 300 frtig terjedő pénzbírsággal büntettetni fognak.

Versecz város rendőrkapitánysága, 1899 évi július hó 8-án

Bodó, rendőrkapitány

A szépség

emelésére, tökéletesítésére és fentartására legkitűnőbb, teljesen ártalmatlan, vegyíztta és zsírmertens készítmény a

Margit-Crème.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szeplőt, májfoltot, pörseést, pattanást, bőratkát (Mitesser és minden más bőrbajt. Kisimítja a ránczokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is úde, bájós arczzsint kölesönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arczon levő ránczokat massaga által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit-Crème. Ha az arczot naponként Margit-Crémelle masszirozzuk, nemcsak a szeplők, májfoltok és egyéb arczszíatlanságok tűnnek el, hanem a ránczok himlőhe-lyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregség gondok, betegség stb. okoztak.

Ovszer a nap és szél befolyása ellen. Nappal is használható. **Nagy tégely 1 frt. kicsi 50 kr.**

Margit hölgypor 60 kr. **Margit szappan** 35 kr.

Margit fopép (Zahnpasta) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színt adja vissza 1 frt.

Hajszőkítő bármily hajat aranyzókere fest 50 kr és 1 frt.

Tanochinin pomade legjobb hajpólo és növesztő 35 és 50 kr.

Világosvári **Bohus hajszepedő** dőlczeg. szép hajszel. nevelésére 25 és 35 kr.

FÖLDES KELEMEN

Árad, Deák Ferencz-utca 12.

Bel és külhoni gyógyszerési és hygienikus különlegességek, köszerek, toilette cikkek raktára.

Telefon III szám.

Főraktár: Herczog J., Kűchler B., Müller O. gyógyszer.

Raktár minden gyógyszerárban.

3 frton felüli rendelmenyek bármintve küldetnek.

Övakodjunk a hamisításoktól és utáztatoktól.

Csak akkor valódi, ha minden dohoz címeres védjegyemmel van lezárva.

„Páris szálloda“ 1. sz. szalon.

Láss!

Hallj!

Bámulj!

Először Verseczen.

Ő itt van

MISS MARY

a híres gondolatolvasónő (Chiromantin)

A fiatal tisztánlátó csodahölgy, ki mindent tud és mindent lát.

Naponta beszélhetni vele reggel 10 órától este 10 óráig.

Szíves pártfogásért esd

MISS MARY, gondolatolvasónő.

Csak rövid ideig!

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.